

Yasak

– berberce · 21 Eylül 2025

Servisin hareket etmesine beş dakika kala şoför bey, orta koltukta oturan kadının yanına gelip: “Lütfen, onu çöpe atar mısınız?” Diğer yolcular dikkat kesilince sözlerini yineledi: “Çöpe atın onu!” Kadın da biraz kızgın ve biraz kırgın şekilde yerinden kalkıp elindeki küçük poşeti çöpe fırlattı.

Otellerde istediğinizi yer ve içebilirsiniz fakat eşantiyon malzemeleri dahil dışarı çıkartamazsınız; çünkü bazı işletmelerde üst arama yapılır. Özellikle bayanların çantaları her mesai sonunda bayan güvenlik görevlileri tarafından kontrol edilir. Abartmadan söylüyorum, bir pet şişe suyu çıkarmanıza bile izin vermezler – suyunuzu, çayınızı içip de çıkacaksınız. Üç yüz personelin her çıkışta su çıkardığını düşünürseniz hem aylık maliyet artar hem israf çoğalır hem de iyi niyetiniz suistimal edilmiş olur; zamanla da yağmalama başlayacaktır.

İş yerlerini yaşadığımız dünyaya benzetiyorum: yediğiniz, içtiğiniz, giydiğiniz hatta statünüz bile orada kalır. “Şefim şefim, ustam ustam, müdürüm müdürüm” diye peşinizde dolaşanlar, çarşı pazarda gördüklerinde ya yollarını değiştirirler ya görmezden gelirler ya da “abi abi” derler. Her horoz kendi çöplüğünde öter demiş atalarımız. Kurallarınız, emirleriniz, keskin sözleriniz ve yönetim stratejileriniz orası içindir çünkü taş yerinde ağırdır.

Bir gün bizler de aldıklarımızı ve tüm kazandıklarımızı bırakarak ebedi dünyaya göçüp gideceğiz...

Kedisi varmış o ablanın ve torbadakiler de çöpten aldığı birkaç kemikten ibaretmiş.

Yeri gelmişken söylemek isterim keşke bir ekip kurulsa otel çevrelerinde ve günlük çöpe atılacak gıdalar toplatılıp ya barınaklara dağıtılsa ya da yem sanayilerinde kullanılmak üzere değerlendirilebilse...